

Truyện dài của
Nguyễn Ái Lữ
— 41 —

Chỉ một lần

Ngày mai mây giờ thì mây bay cất
Bà Khanh châm rìi dép;
Chân giày sảng mai.
Ngọc nghĩ ngày mới lát ròi náu
— Cố đi gấp qua.
Bà Khanh hỏi:
— Cháu có định giới cho mẹ cháu không?
Ngọc đáp:
— Cháu định mua sít quà gửi về nhưng không kịp. Thời đã dấp khéo cháu về thăm nhà và có chí.
Bà Khanh ôn cần đáp:
— Chàng nào về nhớ báo tin cho cô婢 trước.
Ngọc nhẹ dấn lời bà Khanh. Nàng bảo:
— Cháu sẽ làm sứ giả hòa bình cho cô.

</div

